

Maandverslag Werkgroep Biodiversiteit februari 2025

Deels koude en deels warme maand, de eerste wandelingen zijn het vooral de vogels die klinken. Onze standvogels zijn er al vroeg bij om territoria en vrouwtjes te veroveren of te bestendigen. Boomklever, koolmees, roodborst (misschien nog een wintergast), vink, groene en grote bonte specht, etc. laten zich al horen. Op de foto een bevroren judasoor.

Het is een korte maand maar met 3 wandelingen is Visdonk toch intensief bezocht. Op 15 februari kijken we naar de snorren (oeverbegroeiing) van de Turfvaart. Hier en daar zijn de steile oevers afgekald en krijgen zaden een nieuw kiembed. We zijn benieuwd wat daar op komt. Verder zijn de oevers vooral begroeid met braam en klimop. Hier en daar bedekt mos het talud. Aan de zonnige kant, zonder schaduw is het vooral gras dat de boventoon voert. Op verschillende plaatsen staan bomen in het water. De Turfvaart

is lang niet meer het kanaal dat was, mogelijk kan de rechte lijn behouden blijven (cultuurhistorisch waardevol) maar zou hier en daar het talud afgevlakt kunnen worden.

Ook de samenhang met het in ontwikkeling zijnde landgoed Gienderwijdte biedt perspectieven. De min of meer grootschalig aanpak van het landschap aldaar en de verbinding met de Turfvaart is iets dat zeker interessant is om te volgen.

Op donderdag 27 februari zijn we ook met 7 enthousiastelingen om naar voorjaarsperikelen te speuren. Als je goed kijkt, zie je altijd leuke dingen, zelfs voorjaarsverschijnselen zoals bloeiende hazelaars en paarse dovenetels die opkomen in vermolmd hout met mooi najaar verschijnsel: elfenbankje. De vrouwelijke knoppen van enkele hazelaars zijn aangetast door de hazelaarrondknopmijt die er een gal van maakt. Op de parkeerplaats van de lodge vinden we honderden zandhoopjes, geconcentreerd in het centrum van de parkeerplaats. We denken dat het regenwormen zijn

die ze opgeworpen hebben en vinden restanten bladmateriaal die ze mogelijk de grond in hebben getrokken, maar zijn toch verbaasd. De grond is keihard aangereden, het is tamelijk lokaal. Wat is hier aan de hand? Een baltsplaats voor regenwormen? Of is het toch nog een ander organisme? Wie duikt er in?

Omdat we extra aandacht geven aan houtwallen bezoeken we de recent gesnoeide houtwal aan de Zundertse weg. Wat opvalt zijn de vele bomen met een witte stip die zijn blijven staan. Fijn voor de variatie en de fasering, het zijn wel allemaal stevige bomen. Tussen de stronken zijn ook veel heesters van verschillende soorten aangeplant. Wat daar de reden van is, gaan we navragen bij Natuurmonumenten. Om de een of andere reden ontbreekt hier ook de voor houtwallen typerende eikvaren.

Teruglopend naar het MEC zien we weer die raadselachtige verwondingen aan de voet van de beuken. Precies op de overgang van stam naar wortel

zien we een “beukenvoet kranswond” (eigen verzinsel). Boomexperts geven wel verklaringen voor andere wonden en olifantsvoet, vaak gaat het dan om aangetast kernhout dan aan de buitenkant gecompenseerd wordt door extra sterke groei. In ons geval lijkt het veroorzaakt door het verschil tussen wortelhout en stamhout, precies op de overgang gaat het mis. Wie weet wat de oorzaak is?